

Jobbágyi Gábor: Tenni a következményekért

2014 december 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Magyarországon van korrupció. Hazánkban a kormány és az országvezetés elkövet hibákat.

Mielőtt a balliberális oldal felujjongana a beismerés miatt, a leírtakat ki kell egészíteni.

Sajnos, a világ minden országában van korrupció. Mi a legkevésbé fertőzött első, harmad utolsó részében vagyunk a százötven országból, nemzetközi felmérés szerint. Amire azért ne legyünk büszkék.

Mindenhol az adott ország vezetése követ el súlyos és kevésbé súlyos hibákat – ezért a mi országvezetésünk hibáira se legyünk büszkék. Ezért ne elemezzük más országok korrupciós ügyeit, országvezetésük hibáit. Annyi különbséget megállapíthatunk, hogy egy mindeddig bizonyíték nélküli konkrét korrupciós ügyet, és a többé-kevésbé korrigált hibákat nem követi sehol több hónapos külföldi és hazai negatív sajtó- és politikai visszhang, tüntetések.

Ennek a politikai és gazdasági háttéréről nem kívánok beszélni, ennek okait véleményem szerint a kormányoldalon reálisan feltárták. Másról szólnék, az általunk elkövetett más súlyos hibákról, amelyek véleményem szerint komoly szerepet játszottak az események ilyen alakulásában.

Vegyük például az utóbbi másfél év „tüntetéseit” közül a „szobordöntést”, az államfő erkélyére felmászók által kifüggesztett molinót, a Fidesz-székház kétszeri, súlyos károkat okozó megtámadását, és a Parlament legutóbbi ostromát. Közös a fentiekben, hogy minden esetben komoly, köztörvényes bűncselekményeket követtek el, és mindegyik rendezvényt rendőrök biztosították.

A rendőrségnek nemcsak a rendezvények külső biztosítását kell ellátniuk, hanem azonnal meg kell akadályozniuk a résztvevők jogsértéseit is (garázdaság minősített esetei, rongálás, a Parlamentnél hivatalos személy elleni erőszak), de ennek ellenére az utóbbi négy esetben a világ legszelídebb, legbékésebb rendőrségét láthattuk. Ez egy szempontból érthető, láthatóan el akarják kerülni, hogy a 2006-os brutális rendőri jogsértésekhez hasonlítsák beavatkozásukat. Ez rendben is van, de a rendőrségnek vannak szelídebb, törvényes eszközei. A Parlamentnél az ötsoros rohamrendőrsorral nyomakodó felhevült lánykák, és az általuk majdnem szétnyomott üvöltöző társaik, láthatóan azt szerették volna elérni, hogy a rendőrség legalább könnygázt vessen be ellenük, és amikor még ezt sem sikerült órák alatt, csalódottan távoztak. (Kérdés, hogy mit csináltak volna, ha be tudnak jutni a Parlamentbe.) A történetek lehetséges, hogy bekerülnek a világ legviccesebb rendőri oktató filmjei közé, és azon túl, hogy hivatalos

személy elleni erőszakot valósítottak meg, leginkább rögbimeccsre vagy kötélhúzóversenyre hasonlítottak a jelenetek.

Nem lehet szó nélkül hagyni a vezető politikusok szándékosságát? részvételét sem a jogsértő rendezvényeken. Nem lehet tudni, mit keresett a Parlament ablakában a szuperaktív Kunhalmi Ágnes – folyamatosan aggódtam, hogy kiesik az uniós zászló lengetése közben –, amikor neki bűnszerűen vannak lehetőségei a törvényes politizálásra; vagy mit érzett Karácsony Gergely, amikor végigkísérte a lefejezett miniszterelnöki szobrot a városon.

Vagyis a rendőrök passzívok voltak, a következő napokban ugyan a jobboldali politikusok és publicisták mélységesen elítélték a történeteket, de hatóságilag továbbra sem történt semmi. Pedig köztörvényes bűncselekményekről volt szó, amelyekről a sajtónál kiválóan tájékozódhatott volna minden szintű ügyészség.

Végül a szobordöntés miatt magánfeljelentések nyomán indult eljárás, amely jelenleg is folyik. A köztársasági elnök erkélyére felmászők ellen garázdaság miatt eljárás indult, amely negyvenezer forintos szabálysértéssel zárult.

Hogyan végződnek ezeknél enyhébb esetek a jogállamokban? Számtalan példát lehet felhozni a határozott hatósági fellépésekre. Legutóbb a Fehér Házba hatolt be valaki jogtalanul. Másnap elbocsátották a biztonsági szolgálat vezetőjét, a behatolót azonnal letartóztatták, és nem hinném, hogy megúszná kétszáz dollár pénzbüntetéssel.

Sarkozy elnöksége idején bekiabálták a tömegeket, „bűdös magyar, takarodj haza”, az elkövetőt letartóztatták, és súlyos pénzbüntetést kapott.

A passzív magyar rendőrség, az elmaradt vagy formális jogi következmények, az ellenzéki politikai támogatás, a hatalmas médianyilvánosság egyre inkább elhítteti a jogsértő tetteket?k szűk csoportjával, hogy?k jogszerűen eljáró forradalmárok. Ezért egyre bátrabbak lesznek, és jogsértéseik egyre súlyosabbak. A nyugati jogállamokban a jogszerű fellépés és a jogkövetkezmények visszatartó erővel hatnak.

A véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus jogállam komoly értéke, de van egy korlátja. Nem lehet valótlan tényről állítani, híresztelni, vagy valós tényről hamis színben feltüntetni, mert ez komoly büntetőjogi és polgári jogi következményekkel járhat. Itt is bűven idézhetnénk a nyugati államok peres gyakorlatából, de már a magyar bíróságok is komoly kártérítéseket ítélnek meg hasonló ügyekben. Az amerikai szenátor kijelentéseivel kapcsolatban jegyezzük meg, hogy nemcsak hazánkat, a miniszterelnököt sértette meg minősíthetetlenül, hanem legalább ennyire az Egyesült Államok budapesti nagykövetségét is.

Felszólalásán a republikánus képviselők is felháborodtak, és egyet nem értésüket azzal fejezték ki, hogy megszavazták a demokrata párt nagykövetségét. Nem kevésbé jogszerű az Egyesült Államok budapesti ügyvivőjének több hete tartó sajtóháborúja, immár egy meghatározott hivatal, meghatározott dolgozóit korrupcióval vádoló nyilatkozatai. Ne ismerné a balliberális jogállam fontos alapítéletét az „ártatlanság vélelméről”? (Valaki mindaddig ártatlannak tekinthető, amíg bűnszerűségét bíróság jogerős ítélete nem mondja ki.) Mindezt akkor, amikor az Egyesült Államok és hazánk között élő jogsegélyegyezmény van, és az illetékes amerikai szervek bármikor fordulhatnak magyar kollégáikhoz bizonyítékokkal, eljárás indítását kérve. Az ügyvivő szavainak ellentmondásosságát bizonyítja, hogy kezdetben azt állította, a személyiségi jogok védelme érdekében nem mondhat neveket, majd vízumügyről beszélt, miközben folyamatosan korrupciót is emlegetett – és ez megy már több hete. Mindez komoly eszmei támogatást, kiindulópontot adott a korrupcióellenes tüntetésekhez. Miközben azt nem tudhatja senki, ki, hol, hogyan korrumpálódott.

Ezekben az esetekben, és külföldi sajtó rágalmozó állításaival szemben, kérdéses, hogy miért nem indítanak külképviseleteink sajtópert. Vagyis az illetékes magyar hatóságok passzivitása – szemben a nyugati jogállamok hatóságainak hasonló esetekben követett eljárásával – kettős, káros következményekkel jár. Egyrészt az elkövetők, a következmények hiányában egyre súlyosabb jogsértésekre ragadtatják el magukat, másrészt pedig a külföldi és a hazai közvélemény a folyamatos tüntetések, rágalmozások hatására egyre inkább elhiszi a vádakot. Először azért, mert a magyar szervek semmit nem tesznek ellene, így azt gondolhatják, hogy a rágalmozások valószínűleg igazak.

Jobbágyi Gábor – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló